

Mål C-118/20**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

3 mars 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Verwaltungsgerichtshof (Österrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

13 februari 2020

Klagande:

JY

Motpart: Wiener Landesregierung

Verwaltungsgerichtshof

EU 2020/0001-1
(Ra
2018/01/0159)
13 februari 2020

Verwaltungsgerichtshof har [utelämnas], vid prövningen av överklagandet från J Y i W, [utelämnas] mot Verwaltungsgericht Wiens dom av den 23 januari 2018, [utelämnas] beträffande medborgarskap (motpart vid Verwaltungsgericht: Wiener Landesregierung), fattat följande beslut:

Följande frågor hänskjuts enligt artikel 267 FEUF till Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) med begäran om förhandsavgörande:

1. Ska situationen för en fysisk person som, i likhet med klaganden i målet vid den nationella domstolen, har avlagt sitt enda medborgarskap i en av Europeiska unionens medlemsstater, och således sitt unionsmedborgarskap, för att erhålla medborgarskap i en annan medlemsstat i enlighet med en försäkran om beviljande av det medborgarskap i den andra medlemsstaten som vederbörande har ansökt om, och vars möjlighet att få tillbaka unionsmedborgarskapet senare går förlorad på grund av att denna försäkran återkallas, med hänsyn till situationens beskaffenhet och dess följder, anses omfattas av unionsrätten, vilket innebär att unionsrätten ska beaktas vid återkallelsen av försäkran om beviljandet av medborgarskap?

Om fråga 1 besvaras jakande:

2. Ska de behöriga nationella myndigheterna, i förekommande fall inbegripet de nationella domstolarna, i samband med beslutet att återkalla försäkran om beviljande av medborgarskap i medlemsstaten, fastställa huruvida återkallelsen av försäkran, vilken gör att vederbörande inte återfår unionsmedborgarskapet, från ett unionsrättsligt perspektiv är förenlig med proportionalitetsprincipen vad gäller följderna av den situation i vilken den berörda personen befinner sig? [**Orig. s. 2**]

Motivering:

Bakgrund och förfarandet vid den nationella domstolen

- 1 Klaganden (nedan kallad JY) ansökte genom skrivelse av den 15 december 2008 om beviljande av österrikiskt medborgarskap. Vid denna tidpunkt var hon medborgare i Republiken Estland och således unionsmedborgare.
- 2 Delstatsregeringen i Niederösterreich försäkrade genom beslut av den 11 mars 2014 att JY enligt 11a § stycke 4 punkt 2 jämförd med 20 § och 39 § i Staatsbürgerschaftsgesetz 1985 (1985 års lag om medborgarskap, nedan kallad StbG) skulle beviljas österrikiskt medborgarskap om hon inom två år styrkte att hon avsåg sig medborgarskapet i sin ursprungsstat (Republiken Estland).
- 3 JY som under tiden hade flyttat till Wien, ingav inom fristen på två år bekräftelsen från Republiken Estland att hon genom beslut från Republiken Estlands regering av den 27 augusti 2015 inte längre var estnisk medborgare. Sedan hon avsåg sig sitt estniska medborgarskap är hon statslös.
- 4 Genom beslut av den 6 juli 2017 återkallade Wiener Landesregierung (nedan kallad myndigheten) – vilken numera hade blivit behörig – beslutet från delstatsregeringen i Niederösterreich av den 11 mars 2014 enligt 20 § stycke 2 StbG och avslog JY:s ansökan om beviljande av österrikiskt medborgarskap enligt 10 § stycke 1 punkt 6 StbG.
- 5 Myndigheten fann att JY, på grund av två allvarliga förvaltningsrättsliga överträdelser efter det att hon försäkrats om att beviljas österrikiskt medborgarskap och med beaktande av de åtta administrativa överträdelser som hon gjort sig skyldig till före försäkran, inte längre uppfyller villkoren för ett beviljande enligt 10 § stycke 1 punkt 6 StbG.
- 6 JY överklagade detta beslut till Verwaltungsgericht Wien (nedan kallad Verwaltungsgericht). [**Orig. s. 3**]
- 7 I den dom som har överklagats till Verwaltungsgerichtshof ogillade Verwaltungsgericht överklagandet och fastställde att domen inte kunde överklagas till Verwaltungsgerichtshof enligt artikel 133.4 B-VG.

- 8 Verwaltungsverfahren fann i huvudsak att försäkran om österrikiskt medborgarskap även ska återkallas enligt 20 § stycke 2 StbG om en grund för nekande först uppkommer efter avsägelsen av det hittillsvarande medborgarskapet, såsom konkret om villkoren för beviljande enligt 10 § stycke 1 punkt 6 StbG inte är uppfyllda. Vid prövningen av villkoren för beviljandet ska sökandens sammantagna uppförande beaktas, särskilt om denne har begått brott. Avgörande är huruvida det är frågan om överträdelser som motiverar ett antagande att sökanden även i framtiden kommer att bryta mot väsentliga bestämmelser som antagits till skydd för liv och hälsa, säkerhet, den allmänna ordningen, eller andra rättsliga intressen som anges i artikel 8.2 i Europakonventionen.
- 9 Efter försäkran om beviljande av österrikiskt medborgarskap har JY enligt 134 § jämförd med 36 § e i Kraftfahrzeuggesetz 1967 (1967 års lag om motorfordon, nedan kallad KFG) dömts för underlåtenhet att anbringa ett kontrollmärke i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna, en överträdelse som kan påverka verkställigheten av de föreskrifter som är tillämpliga på motorfordon eller trafikpolisen på ett sätt som äventyrar den allmänna trafiksäkerheten. Dessutom har hon framfört ett motorfordon under alkoholpåverkan. Detta utgör ett handlande som särskilt äventyrar de andra trafikanternas säkerhet och ska anses utgöra en ”allvarlig lagöverträdelse”. Vid en sammantagen betraktelse av dessa båda administrativa överträdelser och de åtta administrativa överträdelser som JY gjort sig skyldig till mellan åren 2007–2013 är det inte längre möjligt att göra någon gynnsam prognos för hennes framtida uppförande. Med beaktande av JY:s sammantagna uppförande räcker hennes långa vistelse i Österrike och hennes yrkesmässiga och personliga integration [**Orig. s. 4**] inte till för att någon positiv framtidsprognos ska kunna lämnas i den mening som avses i 10 § stycke 1 punkt 6 StbG.

EU-domstolens dom av den 2 mars 2010, C-135/08, Rottmann, EU:C:2010:104, är inte tillämplig, eftersom JY redan var statslös vid tidpunkten för beslutet och därmed inte var unionsmedborgare.

Slutligen föreligger även ”allvarliga brott”, varför det var proportionerligt att återkalla försäkran och avslå hennes ansökan med hänsyn till konventionen om begränsning av statslöshet.

Villkoren för att återkalla försäkran om beviljande av österrikiskt medborgarskap enligt 20 § stycke 2 StbG är således uppfyllda.

- 10 Denna dom har överklagats till Verwaltungsgerichtshof. I det administrativa förfarandet vid Verwaltungsgerichtshof har myndigheten inte inkommit med något genmäle.

De tillämpliga unionsrättsliga bestämmelserna

- 11 Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) har följande lydelse i utdrag:

”ANDRA DELEN

ICKE-DISKRIMINERING OCH UNIONSMEDBORGARSKAP

...

Artikel 20

(f.d. artikel 17 FEG)

1. Ett unionsmedborgarskap införs härmed. Varje person som är medborgare i en medlemsstat ska vara unionsmedborgare. Unionsmedborgarskapet ska komplettera och inte ersätta det nationella medborgarskapet.

2 Unionsmedborgarna ska ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i fördragen. De ska bland annat ha

a) rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier,

... [Orig. s. 5]

c) rätt till skydd inom ett tredjelands territorium, där den medlemsstat i vilken de är medborgare inte är representerad, av varje medlemsstats diplomatiska och konsulära myndigheter, på samma villkor som medborgarna i den staten,

...”

De tillämpliga nationella bestämmelserna

12 Staatsbürgerschaftsgesetz 1985 (1985 års österrikiska lag om medborgarskap, nedan kallad StbG), BGBl. nr 311, i den lydelse som var tillämplig i förevarande mål, BGBl. I nr 136/2013, har i utdrag följande lydelse:

”Beviljande

10 § (1) Om inte annat anges i denna federala lag, kan medborgarskap beviljas en utlänning endast

6 om dennes hittillsvarande uppförande talar för en positiv inställning till Österrike och varken utgör en fara för den allmänna ordningen och säkerheten eller andra offentliga intressen som anges i artikel 8.2 i Europakonventionen,

...

(3) En utlänning som har ett annat medborgarskap får inte beviljas österrikiskt medborgarskap om denne

1. underlåter att vidta de åtgärder som krävs för att avsäga sig sitt hittillsvarande medborgarskap, fastän detta inte är omöjligt eller orimligt eller

[utelämnas]

20 § (1) En utlänning ska försäkras ett beviljande av österrikiskt medborgarskap om vederbörande inom två år styrker att denne har avsagt sig medborgarskapet i sin ursprungsstat om

1. vederbörande inte är statslös,
2. ... och **[Orig. s. 6]**
3. försäkran kan möjliggöra eller underlätta en avsägelse av det hittillsvarande medborgarskapet.

(2) Försäkran ska även återkallas om utlänningen med undantag från 10 § stycke 1 punkt 7 [inte tillämplig i förevarande mål] inte längre uppfyller ett av de nödvändiga kraven för beviljande av medborgarskap.

(3) Om en försäkran om beviljande av medborgarskap har lämnats ska det beviljas så snart utlänningen

1. har avsagt sig sitt nuvarande medborgarskap eller
2. styrker att det är omöjligt eller orimligt för vederbörande att vidta de handlingar som krävs för att avsäga sig sitt hittillsvarande medborgarskap.

[utelämnas]

...”

Rätten att begära förhandsavgörande

- 12 **Verwaltungsgerichtshof** är en domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning.
- 14 **Verwaltungsgerichtshof** anser att de frågor om tolkningen av unionsrätten som framställs i denna begäran om förhandsavgörande och som ska behandlas närmare i det följande uppkommer när det överklagande som denna har att bedöma ska avgöras.

Motivering till tolkningsfrågorna

Inledande anmärkning

- 15 Det österrikiska medborgarskapet bygger bland annat på grundtanken att dubbla medborgarskap om möjligt ska begränsas. Detta syfte ska exempelvis uppnås genom 10 § stycke 3 punkt 1 StbG, enligt vilken en utlänning som har ett **[Orig. s. 7]** annat medborgarskap inte ska få beviljas österrikiskt medborgarskap om denne inte vidtar de åtgärder som krävs för att avsäga sig sitt hittillsvarande medborgarskap och dessa åtgärder inte har varit omöjliga eller orimliga att vidta. För att undvika statslöshet medger vissa utländska rättsordningar inte inledningsvis en avsägelse av medborgarskapet. De kräver dock inte att det andra (här österrikiska) medborgarskapet först förvärvas, utan nöjer sig med en försäkran om beviljande. För att möjliggöra en avsägelse i sådana situationer föreskrivs i 20 § StbG därför möjligheten att försäkra ett beviljande av medborgarskap [utelämnas].
- 16 Förevarande mål uppvisar särdraget att JY efter försäkran om beviljandet av österrikiskt medborgarskap har avstått från sitt estniska medborgarskap och således från sitt unionsmedborgarskap och att försäkran därefter har återkallats.
- 17 För en försäkran om beviljande av medborgarskap enligt 20 § stycke 1 StbG krävs, förutom en avsägelse av det hittillsvarande medborgarskapet, att utlänningen uppfyller samtliga krav för beviljandet. Mot denna bakgrund erhåller vederbörande enbart en rätt till beviljande på villkor att avsägelsen av det andra medborgarskapet styrks [utelämnas]. Enligt 20 § stycke 2 StbG ska emellertid försäkran återkallas trots den villkorade rätt till beviljande av medborgarskapet som redan föreligger när utlänningen inte uppfyller ett enda av de nödvändiga kraven [utelämnas].
- 18 Enligt Verwaltungsgerichtshofs fasta praxis ska sökandens sammantagna uppförande beaktas enligt 10 § stycke 1 punkt 6 StbG, särskilt om denne har begått brott. Det ska därvid anses avgörande huruvida det är frågan om överträdelser som kan motivera slutsatsen **[Orig. s. 8]** att sökanden även i framtiden kommer att bryta mot väsentliga bestämmelser som antagits för att avvärja hot mot liv och hälsa, säkerhet, den allmänna ordningen eller andra rättsliga intressen som anges i artikel 8.2 i Europakonventionen. Brottets art, svårighetsgrad och frekvens ger uttryck för den berörda personens – eventuellt negativa – inställning till den lagstiftning som har antagits för att motverka sådana hot [utelämnas].
- 19 [utelämnas] [resonemang avseende österrikiska Verfassungsgerichtshofs praxis]
- 20 Underlåtenheten att anbringa ett kontrollmärke på fordonet i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna utgör i sig en allvarlig överträdelse mot de skyddsbestämmelser som ska främja ordningen och säkerheten i trafiken, vilken kan påverka verkställigheten av de föreskrifter som är tillämpliga på motorfordon

eller trafikpolisen på ett sätt som äventyrar den allmänna trafiksäkerheten [utelämnas].

- 21 Enligt Verwaltungsgerichtshofs praxis utgör framförandet av ett motorfordon under alkoholpåverkan en så allvarlig överträdelse av skyddsbestämmelser som ska främja ordningen och säkerheten i trafiken, att enbart detta i sig kan motivera att villkoren för beviljande enligt 10 § stycke 1 punkt 6 StbG inte kan anses uppfyllda, utan att graden av berusning ska anses avgörande [utelämnas]. **[Orig. s. 9]**
- 22 Verwaltungsgerichts riskbedömning, i synnerhet vad gäller de administrativa överträdelser som JY har gjort sig skyldig till i det här aktuella fallet efter försäkran om beviljandet samt de administrativa förseelser som redan begåtts dessförinnan, kan inte ifrågasättas. Därvid ska det beaktas att ett beviljande av medborgarskap ska utgöra det slutliga steget för en (framgångsrik) integration av utlänningen i Österrike [utelämnas]. I sitt överklagande har JY inte kunnat visa på något som talar mot den aktuella bedömningen i det enskilda fallet. Antagandet att villkoren för ett återkallande av försäkran om beviljande av medborgarskap är uppfyllda och avslaget av ansökan om beviljande av österrikiskt medborgarskap enligt 10 § stycke 1 punkt 6 StbG, kan således inte ifrågasättas enligt nationell rätt.

Den första tolkningsfrågan

- 23 JY anser sammantaget att återkallelsen av försäkran om beviljande av österrikiskt medborgarskap efter styrkandet av avsägelsen av det estniska medborgarskapet enligt 20 § stycke 2 StbG, med hänsyn till dess beskaffenhet och dess följder, omfattas av unionsrätten, eftersom den medför att den villkorade rätten att återfå unionsmedborgarskapet går förlorad. I likhet med i EU-domstolens dom av den 2 mars 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, krävs det vid en sådan återkallelse en proportionalitetsprövning av de följder den därmed sammanhängande förlusten av den villkorade rätten att återfå unionsmedborgarskapet medför. Denna skyldighet har varken myndigheten eller Verwaltungsgericht fullgjort.
- 24 Verwaltungsgericht fann däremot inte att EU-domstolens dom i mål C-135/08, *Rottmann*, var tillämplig, eftersom domen avsåg en förlust av unionsmedborgarskapet medan JY inte längre var unionsmedborgare vid tidpunkten för beslutet om återkallelsen av försäkran. **[Orig. s. 10]**
- 25 Enligt EU-domstolens fasta praxis är ”varje medlemsstat enligt internationell rätt ... behörig att fastställa förutsättningarna för förvärv och förlust av medborgarskap”. Emellertid får det förhållandet, ”att ett område hör till medlemsstaternas behörighet”, inte hindra ”att de nationella bestämmelserna ska vara förenliga med unionsrätten, när det är fråga om situationer som omfattas av unionsrätten” (se EU-domstolens dom av den 12 mars 2019 i mål C-221/17, *Tjebbes m.fl.*, EU:C:2019:189, punkt 30, med hänvisning till EU-domstolens dom

av den 2 mars 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, punkterna 39 och 41 och där angiven rättspraxis).

- 26 ”Enligt artikel 20 FEUF ska varje person som är medborgare i en medlemsstat vara unionsmedborgare och denna ställning ska enligt fast rättspraxis vara den grundläggande ställningen för medlemsstaternas medborgare. Situationen för unionsmedborgare som ... endast är medborgare i en enda medlemsstat och som, genom förlust av detta medborgarskap, kan förlora den ställning och de rättigheter som de tillerkänns enligt artikel 20 FEUF omfattas därför, med hänsyn till sin beskaffenhet och sina följder, av unionsrätten. Medlemsstaterna ska sålunda utöva sin behörighet i fråga om medborgarskap med iakttagande av unionsrätten” (se EU-domstolens dom av den 12 mars 2019 i mål C-221/17, *Tjebbes m.fl.*, EU:C:2019:189, punkterna 31 och 32, med hänvisning till EU-domstolens dom av den 2 mars 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, punkterna 42 och 45 och där angiven rättspraxis).
- 27 Detta har EU-domstolen fastställt med avseende på en förlust av EU-medborgarskap, nämligen konkret vid återkallandet av ett medborgarskap som erhållits genom naturalisering (se EU-domstolens dom av den 2 mars 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104) samt med avseende på förlust av medborgarskapet i en medlemsstat enligt lag (se EU-domstolens dom av den 12 mars 2019 i mål C-221/17, *Tjebbes m.fl.*, EU:C:2019:189) för personer som inte även är medborgare i en annan medlemsstat. Enligt denna praxis från EU-domstolen utgör artikel 20 FEUF inte hinder mot en förlust av medborgarskapet i en medlemsstat till följd av återkallelse av naturaliseringen på grund av bedrägligt handlande, eller till följd av [Orig. s. 11] lagföreskrifter i denna medlemsstat, om de nationella myndigheterna eller i förekommande fall de nationella domstolarna prövar vilka följder denna förlust unionsrättsligt medför för de berörda personernas situation och i förekommande fall för deras familjemedlemmar med hänsyn till förenligheten med proportionalitetsprincipen.
- 28 I förevarande mål försäkrade myndigheterna, efter JY:s ansökan, först att hon skulle beviljas österrikiskt medborgarskap enligt 20 § stycke 1 StbG på villkor att hon inom två år styrkte att hon av sagt sig sitt estniska medborgarskap.
- 29 Med denna försäkran erhöll JY en rätt att erhålla österrikiskt medborgarskap som enbart villkorades genom ett krav på styrkande av avståendet från det estniska medborgarskapet inom föreskriven frist [utelämnas].
- 30 På grund av denna försäkran avsåg sig JY, som inte var medborgare i någon annan medlemsstat, sitt estniska medborgarskap. Därigenom avstod hon på eget initiativ från unionsmedborgarskapet för att i enlighet med myndigheternas försäkran efter styrkandet av avståendet från det estniska medborgarskapet genom det österrikiska medborgarskapet (åter) erhålla det därmed sammanhängande unionsmedborgarskapet.
- 31 [utelämnas] [överflödigt stycke]

- 32 När Verwaltungsgerichtshof prövar en dom från en lägre förvaltningsdomstol ska alltid de materiella omständigheterna och rättsläget vid den tidpunkt som den överklagade domen meddelades anses avgörande [utelämnas] **[Orig. s. 12]** [utelämnas] Således ska Verwaltungsgerichtshof utgå från att JY inte var unionsmedborgare vid den aktuella tidpunkten för återkallelsen av försäkran.
- 33 Förevarande mål uppvisar alltså särdraget att JY vid tidpunkten för återkallelsen inte längre var unionsmedborgare. Till skillnad från i ovannämnda praxis från EU-domstolen i målen *Rottmann*, C-135/08 och *Tjebbes m.fl.*, C-221/17, har det här aktuella beslutet inte något samband med förlusten av unionsmedborgarskapet. Tvärtom har JY, genom återkallelsen av försäkran samt nekandet av ansökan om beviljande av österrikiskt medborgarskap, förlorat den villkorade rätten att återfå unionsmedborgarskapet, vilket hon tidigare på eget initiativ avstått från.
- 34 Frågan är huruvida även denna situation med hänsyn till dess beskaffenhet och följder omfattas av unionsrätten och huruvida myndigheten i samband med ett sådant beslut är skyldig att beakta unionsrätten trots att JY, vid den aktuella tidpunkt som beslutet om återkallelsen av försäkran antogs, inte längre var unionsmedborgare och det aktuella beslutet inte innebar någon förlust av unionsmedborgarskapet utan en förlust av den villkorade rätten att återfå unionsmedborgarskapet, vilket hon tidigare på eget initiativ avstått från.
- 35 För att unionsrätten ska vara tillämplig har EU-domstolen fastställt att det är avgörande att unionsmedborgare ”kan förlora den ställning och de rättigheter som de tillerkänns enligt artikel 20 FEUF” (se EU-domstolens dom av den 12 mars 2019 i mål C-221/17, *Tjebbes m.fl.*, EU:C:2019:189, punkt 32). Såsom generaladvokaten har uttalat i målet *Tjebbes m.fl.*, var det frågan om ”en situation som kan medföra förlust av denna ställning”, respektive om förlust av unionsmedborgarskapet (se förslag till avgörande av den 12 juli 2018, *Tjebbes m.fl.*, C-221/17, punkterna 28 respektive 44). Enligt EU-domstolens fasta praxis ”är ställningen som unionsmedborgare avsedd att vara den grundläggande ställningen för medlemsstaternas medborgare” (se EU-domstolens dom av den 13 juni 2019, C-22/18, *TopFit och Biffi*, ECLI:EU:C:2019:497, punkt 28). **[Orig. s. 13]**
- 36 EU-domstolen har fastställt följande: ”Förbehållet att unionsrätten ska iakttas strider inte mot den princip i internationell rätt, som redan har erkänts av domstolen ... enligt vilken medlemsstaterna är behöriga att fastställa förutsättningarna för förvärv och förlust av medborgarskap. Förbehållet att unionsrätten ska iakttas innebär i stället ett fastslående av principen att utövandet av denna behörighet, vad gäller unionsmedborgare, med avseende på unionsrätten, kan underställas domstolskontroll, i den mån som utövandet av behörigheten påverkar rättigheter som tillerkänns och skyddas av unionens rättsordning, vilket särskilt är fallet beträffande en återkallelse av ett beslut om naturalisation, såsom den återkallelse som det är fråga om i målet vid den nationella domstolen” (se EU-domstolens dom av den 2 mars 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, punkt

48). Därigenom har EU-domstolen *betonat att unionsrätten enbart ska beaktas ”vad gäller unionsmedborgare”*.

- 37 [utelämnas] [överflödig]. Vid den avgörande tidpunkten när beslutet om återkallelsen av försäkran fattades var JY inte längre medborgare i någon av Europeiska unionens medlemsstater och således inte heller unionsmedborgare. Verwaltungsgerichtshof anser, i likhet med Verwaltungsgericht, att detta talar för att förevarande situation inte omfattas av unionsrätten.

Den andra tolkningsfrågan

- 38 För det fall att EU-domstolen skulle besvara den första frågan jakande, vill Verwaltungsgerichtshof få klarhet i huruvida detta innebär att de behöriga nationella myndigheterna och domstolarna i enlighet med EU-domstolens praxis är skyldiga att pröva huruvida återkallelsen av försäkran, vilken förhindrar att unionsmedborgarskapet återfås, ur ett unionsrättsligt perspektiv är förenlig med proportionalitetsprincipen när det gäller dess följder för den berörda personens situation.
- 39 Vad gäller förlusten av medborgarskapet i en medlemsstat, vilken medför en förlust av statusen som unionsmedborgare, kräver EU-domstolen i sin **[Orig. s. 14]** praxis (se EU-domstolens dom av den 2 mars 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, dom av den 12 mars 2019, *Tjebbes m.fl.*, C-221/17, EU:C:2019:189) en motsvarande proportionalitetsprövning. Enligt denna rättspraxis kräver en sådan prövning att det görs en bedömning av den berörda personens och dennes familjs individuella situation i syfte att utreda huruvida förlusten har följder som – mot bakgrund av den nationella lagstiftarens målsättning – på ett oproportionerligt sätt påverkar den normala utvecklingen av vederbörandes familje- och yrkesliv, från ett unionsrättsligt perspektiv. Sådana följder får inte vara hypotetiska eller eventuella (*Tjebbes m.fl.*, C-221/17, EU:C:2019:189, punkt 44).
- 40 För det fall att även EU-domstolen ålägger de nationella domstolarna och myndigheterna en skyldighet att beakta unionsrätten vid avgöranden såsom det i det nationella målet, anser Verwaltungsgerichtshof att det ligger nära till hands att det från ett unionsrättsligt perspektiv krävs en sådan proportionalitetsprövning som beskrivs ovan.
- 41 I detta sammanhang anser Verwaltungsgerichtshof att det är osäkert huruvida det ur ett unionsrättsligt perspektiv enbart kan vara avgörande när det gäller proportionaliteten att den naturliga personen har avstått från sitt unionsmedborgarskap och således på eget initiativ upplöst det ”särskilda band av solidaritet och lojalitet som finns mellan staten och dess medborgare, samt den ömsesidighet i fråga om rättigheter och skyldigheter som utgör grunden för medborgarskapet” (se EU-domstolens dom av den 12 mars 2019, *Tjebbes m.fl.*, EU:C:2019:189, punkt 33).

Relevans för förevarande förfarande

- 42 [utelämnas] [överflödigt]
- 43 Verwaltungsgericht prövade visserligen med beaktande av [Orig. s. 15] konventionen om begränsning av statslöshet huruvida återkallelsen är proportionerlig med hänsyn till att JY blir statslös och fann att åtgärden var proportionerlig med hänsyn till de brott som JY begått. Verwaltungsgericht gjorde emellertid inte någon proportionalitetsprövning av följderna av återkallelsen av försäkran för den berörda personens och dennes familjs situation ur ett unionsrättsligt perspektiv, eftersom den inte fann att nämnda praxis från EU-domstolen var tillämplig.
- 44 I rättsligt hänseende är det därför nödvändigt att tolkningsfrågorna besvaras för att Verwaltungsgerichtshof ska kunna avgöra det aktuella överklagandeförfarandet.

Slutsats

- 45 Eftersom tillämpningen och tolkningen av unionsrätten inte tycks vara så uppenbar att det inte finns utrymme för rimliga tvivel (se EU-domstolens dom av den 6 oktober 1982, *Srl C.I.L.F.I.T. m.fl.*, C-283/81, EU:C: 1982:335) hänskjuts ovanstående tolkningsfrågor enligt artikel 267 FEUF med begäran om förhandsavgörande.

Wien den 13 februari 2020